

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

11 ספטמבר 2014

תת"ע 13-09-5380 מדינת ישראל נ' דוק

1

בפני כב' השופטת רות רז

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

נדב שלמה דוק

הנאשם

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

29

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד קוטלובסקי שרית

ב"כ הנאשם - עו"ד חזי כהן

הנאשם

פרוטוקול

בית המשפט מוסר את הכרעת הדין לצדדים.

הכרעת דין

הנאשם זכאי מחמת הספק.

נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של נהיגה במהירות מעל המותר, בניגוד לתקנה 54

(א) לתקנות התעבורה.

על פי עובדות כתב האישום נהג הנאשם ברכב בכביש 6 בו מותרת מהירות מרבית של 110 קמ"ש,

במהירות של 160 קמ"ש.

לאחר ששמעתי ולאחר שבחנתי את הראיות והעדויות לא שוכנעתי מעבר לספק סביר בביצוע

העבירה על ידי הנאשם, מנימוקים כדלקמן:

ע.ת.1 הפעיל מכשיר ממל"ז כשהוא עומד על גשר נחשונים מעל כביש 6 ומדד את מהירות נסיעת

הרכב שנסע בכביש 6 מכיוון מזרח לכיוון מערב.

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

11 ספטמבר 2014

תת"ע 13-09-5380 מדינת ישראל נ' דוק

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32

ע.ת.2 אשר שימש כאתת היה בתוך ניידת שעמדה במרחק של כ-700 מ' מהגשר. לאחר שקיבל את הודעת ע.ת.1 בקשר לעצור רכב לבן שמגיע אליו לבדו בנתיב שמאלי, נסע אחרי הרכב ועצר אותו במרחק של כחצי ק"מ.

לגרסת ע.ת.1 הוא שמר על קשר עין רצוף עם הרכב מרגע המדידה ועד עצירתו. לדבריו, הבחין בניידת יוצאת בנסיעה אחרי הרכב כשהרכב היה במקביל אליה. " אני ראיתי את הרכב מרגע שהוא נמדד עד הרגע שהוא נעצר על ידי שכטר כולל העצירה שלו. זה מבט על. יש שם ראות טובה. כביש 6 מקום מואר לחלוטין. " עוד העיד ע.ת.1 כי מאחורי הרכב הנמדד הגיעו כלי רכב נוספים שהיו הרבה מאחור.

לגרסת ע.ת.2 לא הייתה לו אפשרות לראות את ע.ת.1 ממרחק של 700 מ', דהיינו, ממקום עמידתו.

מגרסת התביעה עולה כי הרכב נעצר על ידי ע.ת.2 במרחק של למעלה מק"מ, כ-1,200 מ', ממקום עמידת ע.ת.1.

בין שתי גרסאות העדים נתגלו סתירות שיש בהן כדי לעורר ספק לגבי זיהוי רכב הנאשם כרכב מבצע העבירה. בעוד שלטענת ע.ת.1 הוא יכול היה להבחין בניידת בעת שעמדה במרחק של כ-700 מ' ממנו, העיד ע.ת.2 כי לא הייתה לו אפשרות לראות את ע.ת.1. לפיכך, לא שוכנעתי כי ע.ת.1 יכול היה להבחין ברכב מגיע במקביל לניידת, לזהות כי מדובר ברכב הנמדד ולאשר לע.ת.2 בקשר כי זהו הרכב הנמדד.

יתר על כן, מאחורי הרכב הנמדד הגיעו כלי רכב נוספים. למרות העובדה כי ע.ת.1 ציין כי כלי הרכב היו במרחק רב אחרי הרכב הנמדד העיד ע.ת.2 כי היה עליו לסמן לאותם כלי רכב שלא לעקוף את הניידת מה שמעיד על כך שבסמוך לרכב הנמדד היו כלי רכב נוספים. לכך מצטרפת תגובתו של הנאשם לע.ת.1 לפיה טען כי נסעו לידו מכוניות נוספות וחלקן עקפו אותו.

יתר על כן, לגרסת ע.ת.1 הוא שמר על קשר עין עם הניידת ועם הרכב הנמדד עד לעצירתו של הרכב על ידי הניידת. ספק בעיני האם יכול היה ע.ת.1 להבחין בנסיעת הניידת אחרי הרכב ובעצירת הרכב במרחק של כ-1,200 מ' ממקום עמידתו. כל זאת, כאשר לגרסת ע.ת.2, כבר במרחק של 700 מ' לא יכול היה הוא עצמו להבחין בע.ת.1.

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

11 ספטמבר 2014

תת"ע 5380-09-13 מדינת ישראל נ' דוק

1 יש להדגיש כי מדובר בשעת לילה כך שבמקום תאורת רחוב בלבד.

2

3

4 ע.ת.1 זיהה כי הרכב הנמדד הינו רכב לבן. פרט לצבע הרכב לא זיהה כל סימן זיהוי נוסף של הרכב.

5

6 בנסיבות אלה לא שוכנעתי מעבר לספק סביר כי הרכב הנמדד הוא רכב הנאשם .

7

8 לפיכך, אני מזכה את הנאשם מחמת הספק.

9

10 זכות ערעור כחוק.

11

12

13

14

15

ניתנה והודעה היום ט"ז אלול תשע"ד, 11/09/2014 במעמד הנוכחים.

16

רות רז, שופטת

17

18

19

20